† Mbrojtës kundër bolshevizmit

nga Reichsführer-† Heinrich Himmler

Përkthyer nga Libri origjinal i Rajhut të Tretë:

“Die Schutzstaffel als antibolschewistische Kampforganisation”

Machine Translated by Google

Tabela e Përmbajtjes

bolshevizmin	4
Purim	4
Shembuj të tjerë	5
Revolucioni Francez/Mason	5
Revolucioni Rus	5
Populli ynë	7
E Drejta Gjermane	7
Urdhri Hyjnor	7
E drejta e kafshës	8
Gjetjet kulturore	8
Nderimi i të parëve	8
Guximi dhe Forca	9
Njohuri të Astronomisë	9
Plugu më i vjetër	9
Alfabeti	9
Historia e torturuar e popullit tonë	9
Hermann Cherusker	10
Sekretari gjerman	10
Beteja e Dëshpëruar e Widukind	10
Beteja e Alemanit	10
Luftërat Fshatare	10
Virtytet dhe gabimet tona	11
Faji ynë	11

Machine Translated by Google

Rruga drejt bindjes

Shërbimi ndaj Kishës dhe Urdhrit Teutonik 12

Shteti i Friedrich II në Siçili 12

Shteti i Rendit Teutonik në Prusinë Lindore 12

Ushtria Prusiane 12

Prusia e Fritzit të Vjetër 13

Luftërat e Çlirimit 13

1864, 1866 13

Lufta Botërore 13

Fyhreri dhe Nacional Socializmi 14

Schutzstaffel 14

Krijimi i Schutzstaffel 14

Njohuri për vlerën e gjakut dhe përzgjedhjen 15

Vullneti për liri dhe shpirti luftarak 16

Testet e arritjeve 16

Besnik dhe Nder 16

Bindja 17

Ligji për martesën 17

Fitorja e Fëmijës 18

Ligji i Nderit i Njeriut SS 18

Besimi në Zot 19

Gjaku dhe dheu 20

Shërbimi i Sigurimit dhe Policia Sekrete e Shtetit 20

Bolshevizmi - jo një fenomen bashkëkohor 20

Schutzstaffel 21

Machine Translated by Google

bolshevizmin

Sot flitet shumë për **bolshevizmin.** Shumica e njerëzve mendojnë se bolshevizmi është fenomen që u shfaq gjatë kohës së sotme. Shumë madje besojnë se bolshevizmi - kjo luftë e organizuar dhe e udhëhequr nga çifutët e nën-njerëzimit - është krejtësisht e re në historinë botërore.

Ne besojmë se është e rëndësishme të vërtetohet se për sa kohë ka pasur njerëz në tokë, lufta midis njerëzve dhe nënnjerëzve ka qenë rregulli historik. Kjo luftë e udhëhequr nga hebrenjtë kundër njerëzve i përkiste rrjedhës natyrore të jetës në planetin tonë për aq kohë sa mund ta shohim. Mund të thuhet me qetësi se kjo luftë për jetë dhe vdekje është po aq ligj i natyrës sa lufta e njeriut kundër murtajës dhe sulmi i murtajës kundër trupit të shëndoshë.

Prandaj është e nevojshme të studiohen disa shembuj shumë të qartë të metodave të luftës së tyre nga e kaluara deri në kohën tonë të sotme, në mënyrë që të njohim taktikat e armikut hebreo-bolshevik.

Purim

Bibla na jep një nga shembujt historikë të asgjësimit radikal të një populli arian me metoda bolsheviko-hebraike. Lexojeni këtë një pjesë të historisë hebreje ku shkruhet se hebrenjtë u shpërndanë mes Persianëve, në të gjitha qytetet dhe fshatrat dhe në kryeqytetin Sufa. Persianët arianë e kuptuan rrezikun që përbënin këta hebrenj. Vullneti për të zgjidhur çështjen hebraike në Persi u personifikua nga ministri Haman. Mbreti, të cilin Bibla e quan Ahasveros, por që në të vërtetë ishte Xeres, u nda nga gruaja e tij persiane Basthi nga intriga jashtëzakonisht e zgjuar e hebrenjve të oborrit. Mbreti u ndikua nga vajzat hebreje, veçanërisht nga prostituta hebreje Ester.

Ne lexojmë se si, kundër vullnetit të ministrit Haman me orientim popullor dhe me ndërgjegje racore, intriga e stërholluar çifute përfundoi me mbretin e paskrupullt dhe të verbuar që ia dorëzoi ministrin besnik Haman hebreut Mardochei për ta varur. Kjo praktikë e neveritshme shihet edhe më vonë gjatë historisë. Mardochei u bë Zëvendës Mbret. Ai i dha urdhrat e tij me atë llogaritje gjakftohtë, të matur dhe të pamëshirshme, tipike të bolshevizmit. Ai kishte persët më fisnikë dhe të gjithë armiqtë e hebrenjve në qytetet dhe qytetet e vrarë nga hebrenjtë të mbrojtur nga një dekret mbreti në një ditë të caktuar. Bibla thotë se 75,000 Persianë u vranë atë ditë. Kjo u kurorëzua me një dekret mbretëror duke e bërë festën e 14 dhe 15 të muajit Adar. Edhe sot e kësaj dite kjo festë festohet si Purim, festa e madhe e fitores hebreje.

Është e qartë se populli i lashtë persian nuk e mori veten kurrë nga kjo goditje. Një

Machine Translated by Google

mund ta shohë gjithë tragjedinë në atë që ky popull, i goditur dhe i shkatërruar nga bolshevizmi hebre, jo vetëm që e humbi fenë e lartë, të pastër të Zoroastrianizmit, por edhe gjuhën e tij amtare.
Vetëm pas dy mijë vjetësh studiuesit gjermanë ishin në gjendje të përkthenin gjuhën e lashtë persiane në gjermanisht pas një pune të mundimshme dhe shkencore.

Kjo është gjithmonë rruga e bolshevizmit: lidershipi i një populli është prerë. Bie në skllavëri: skllavëri ekonomike, shkencore, kulturore, shpirtërore, psikologjike dhe fizike.
Mbetjet e popullit, të grabitura nga vlerat e veta dhe të degjeneruara nga përzierjet e pafundme të racave, zhduken brenda harkut historik të shkurtër prej disa shekujsh. Më vonë dihet vetëm se një popull i tillë ka ekzistuar dikur.

Shembuj të tjerë

Sa tragjedi të tjera - të përfunduara apo jo - kanë ndodhur në këtë tokë, ne nuk e dimë. Në shumë raste mund të dyshojmë vetëm se armiku i përjetshëm i të gjithëve ne, çifuti, në një mënyrë ose në një tjetër kishte dorën e tij të përgjakur në lojë. Përgjatë shekujve ne shohim që shpata e xhelatit të bjerë përsëri dhe përsëri si në Cannstadt dhe Verdun. Ne shohim kunjat e djegura ku dhjetëra mijëra u martirizuan - trupat e gjymtuar të nënave dhe vajzave të popullit tonë u dogjën në hi. Në mendjen tonë ne shohim gjykatat e inkuizicionit që shpopulluan Spanjën ashtu si Lufta Tridhjetëvjeçare që gjatë një jete e reduktoi popullin tonë gjerman në lulëzim nga 24 milionë në një mbetje gjysmë të uritur prej katër milionësh.

Revolucioni Francez/Mason

Tani kaloj në kohët më të reja për hir të një kompletimi evropian. metodat e regjimit të terrorit të revolucionit francez
arriti bolshevizmin e plotë te jakobinët dhe në kohën e ligjit “për heqjen e të dyshimtit”: masakrën e flokëverdhës dhe sykaltërve, të bijve më të mirë të popullit francez. Për hir të së vërtetës duhet përmendur se francezët
Revolucioni ishte vetëm revolucioni i rendit të Frimasonëve, kësaj organizate të shquar çifute. Frimasonët jo vetëm që e kanë pranuar revolucionin e tyre "të lavdishëm", por ata e lavdërojnë atë si triumfin e tyre në çdo lozhë në mbarë botën, deri në lozhën më të padëmshme gjermane.

Revolucioni Rus

Tani vij te revolucioni rus. Nuk është detyra ime të përsëris edhe një herë datat. Në vend të kësaj, gjëja e rëndësishme në këtë kontekst është referenca ndaj metodave.

Së pari, pakënaqësia e popullit të vuajtur shoqëror të Rusisë shfrytëzohet sistematikisht dhe përdoret për propagandë revolucionare. Një numër udhëheqësish rusë që dëshironin

Machine Translated by Google

shfuqizojnë robërinë, veçanërisht ministri Stolypin, eliminohen para se të mund të kryejnë reformat e tyre për të mirën e Rusisë nga anarkistët hebrenj. Të gjitha mjetet e mundshme përdoren për të nxitur Rusinë në luftë kundër Gjermanisë. Kujtoni rolin e aktivitetit hebre/ mason të lirë për të filluar Luftën Botërore.

Faza tjetër e revolucionit bolshevik fillon më pas në Rusi. Masoneria e quan këtë ndryshim nga "Sistemi i Flamurit të Verdhë" në "Sistemi i Flamurit të Kuq". Në zhargonin parlamentar: rregulli kalon nga partitë demokrato-borgjeze tek partia e moderuar socialiste - nga ne socialdemokratët dhe atje tek menshevikët. Në krye të tyre qëndron hebreu Kerenski, një njeri trajtimi i të cilit është një shembull klasik i mirësisë ariane. Nëna e tij hebreje - nëse mund të fus këtu këtë episod mësimor - ishte dënuar me vdekje për shkak të përfshirjes në sulme anarkiste, por ajo ishte falur nga babai i Carit të fundit, sepse ishte shtatzënë me Kerenskin.

Pikërisht ky njeri, që ia detyroi jetën mirësisë ariane, rrëzon Carin e fundit dhe i hap rrugën bolshevizmit.

Por kishte ende shumë forca të rezistencës në Rusi. Ky popull është përsëri i trazuar me gjakftohtësi në një ofensivë. Edhe një herë, rusët arianë dërgohen në bllokun e kasapit. Bëhet i mundur shpërbërja përfundimtare. Ka një ndryshim tjetër, për të përdorur zhargonin e Frimasonit, "sistemi i flamurit të kuq" zëvendësohet me sistemin e fundit, "sistemi i flamurit të zi". Në terma parlamentare: sundimi kalon nga partia e moderuar socialiste në duart e partisë radikale socialiste, bolshevikëve. Asgjë më shumë nuk pengon. Me fuqinë e plotë të shtetit, hebrenjtë përfundojnë therjen radikale të gjakut të mirë që u reziston. Të gjithë të tjerët përkulen me frikë dhe tmerr.
Dikush mund të citojë nga Libri i Esterës ku thotë: shumë Persianë bëhen hebrenj nga frika e hebrenjve! Në sistemin e flamurit të zi, të gjithë jo-hebrenjtë me karakter të dobët defektojnë te hebrenjtë. Ata bëhen ndihmës xhelatësh dhe shpirtra ndihmës, informatorë dhe spiunë kundër popullit të tyre.

Përsosja e këtyre metodave të shfarosjes mund të shihet nga taktikat e Policisë Sekrete Ruse. Përsëri dhe përsëri, ata vetë organizojnë sistematikisht rebelime me agjentët kryesorë kundër regjimit të tyre për të gjetur vazhdimisht liderët që do të merrnin pjesë në një kryengritje të tillë dhe për t'i neutralizuar ata. Çdo lider rezistence - të gjithë në këtë popull arian të torturuar ende në gjendje të mendojnë apo edhe të bëhen lider kundër bolshevikëve dhe hebrenjve - bie.

Nëse shqyrtoni Revolucionin Rus, do të gjeni shumë paralele me revolucionin gjerman të vitit 1918. I vetmi ndryshim këtu ishte se një Zot dashamirës, një Providencë e sjellshme krijoi një digë dhe thirri forcat e rezistencës. Në kohën e duhur, në vitin 1919, Adolf Hitleri filloi punën e tij.

Machine Translated by Google

Duke parë gjithçka, mund të shtoni prova të panumërta, të vogla dhe të mëdha, për këtë pamje gjaku të bolshevizmit në historinë e kombeve .

Nuk mendoj se nuk do të jeni dakord me mua. Ju kërkoj të shikoni - jo në specifikat me objektivitet të ekzagjeruar arian/gjerman - më tepër në vijën e përgjithshme. Do të shihni se - te hebrenjtë, nën-njerëzit dhe organizatat e tyre ndihmëse - ne përballemi me kundërshtarë të shkathët. Ata janë të zgjuar dhe të aftë në organizimin e shkatërrimit.
Ata dinë të përdorin çdo mundësi dhe mundësi, në sallon apo në dhomën e ministrit të shtetit apo monarkut. Ata zotërojnë atentatin, helmin, drejtimin e çelikut vdekjeprurës, vdekjen nga uria të të gjitha segmenteve të padëshiruara të popullsisë, intrigat, shpifjet e liderëve individualë, duke luajtur personalitete kundër njëri-tjetrit (që duhet të jenë miq deri në vdekje), luftën në rrugë dhe në të ardhurit burokracia, çrrënjosja e fshatarit dhe keqpërdorimi i fesë. Ata e kuptojnë më mirë se ne **se nuk ka çelës paqeje në këto beteja, por vetëm fitimtarë dhe të mundur dhe se disfata në këtë konflikt nënkupton vdekjen e një populli.**

Do të vini re gjithashtu se ky armik ka fituar një numër jo të vogël fitoresh. Ai mund të shkruante emrat e kombeve të shkatërruara prej tij në flamurin e tij të shkatërrimit.

Të gjithë ju nuk duhet të harroni kurrë se këto vëzhgime kanë të bëjnë jo vetëm me **bolshevizmin e së shkuarës dhe së tashmes,** por **edhe të së ardhmes.**

Populli ynë

Sa i madh ishte populli ynë, sa i lartë ishte mendimi i tij dhe sa i përsosur ishte jurisprudenca ishte, e gjithë kjo më zbulohet gjithmonë nga fakti i mëposhtëm:

E Drejta Gjermane

Ligji i lashtë gjermanik parandalonte çdo individ të paautorizuar që të shkatërronte çdo gjë në natyrë që është e shenjtë për të gjithë njerëzit dhe e krijuar nga Zoti. Deri në kohët relativisht të vona, në vendbanimet gjermane ishte e ndaluar të pritej një pemë brenda fshatit pa pëlqimin e fshatarëve të tjerë. Nëse një pemë pritej, kjo lidhej me detyrimin për të mbjellë tre pemë të reja të reja.

Urdhri Hyjnor

Ky koncept ligjor përfshinte bindjen e shenjtë të paraardhësve tanë se gjithçka në jetë dhe në tokë ishte krijuar nga Zoti dhe kishte një shpirt. Njerëzit budallenj, keqdashës dhe budallenj e kanë shtrembëruar këtë në fabulën se paraardhësit tanë adhuronin perëndi dhe pemë. Jo, sipas njohurive të lashta dhe mësimeve të lashta, ato ishin

Machine Translated by Google

i bindur për Urdhrin Hyjnor të gjithë kësaj bote, të të gjitha mbretërive bimore dhe shtazore.

E drejta e kafshës

Vetëm njeriu arian, gjermanik, mund të përfshinte në jurisprudencën e tij kafshët - të cilat nuk kanë të drejta në vende të tjera të panumërta të kësaj bote. Edhe këtu gjejmë mbetje në mesjetën e vonë. Edhe në rastet kur dëmi i bërë nga kafshët ishte i dukshëm, për shembull një murtajë minjsh ose minjsh, ne e dimë nga tregimet historike se këshilli i qytetit nuk mund të urdhëronte pa zhurmë më tej shfarosjen e këtyre kafshëve të vogla, por për njerëzit shkatërruese. Sepse ata ishin të ankoruar në rendin hyjnor dhe ishin krijuar nga Perëndia. Kështu ata u vunë në gjyq dhe gjermani i denjë madje i dha të pandehurit të vogël një avokat mbrojtës. Vetëm pas procedurave ligjore dhe provës se brejtësi i vogël kishte dëmtuar rendin dhe harmoninë e kësaj cope dheu, mund të urdhërohej fushata kundër tyre.

Sot ne mund të qeshim me këto pikëpamje fëminore të lashta, sipas standardeve tona. Ajo do bëhuni më mirë për ne burrat pa devotshmëri të kohës moderne të përulim kokën para thellësisë dhe madhështisë së këtij botëkuptimi, të këtij besimi të rrënjosur thellë në Zot dhe në këtë rend të bazuar në Zotin.

Gjetjet kulturore

Mund t'ju tregoj foto të tjera. Kur gërmojmë në tokën gjermane aty-këtu përgjatë skajit të fushës, gjejmë, vetëm disa gjerësi duarsh nën sipërfaqe, copa të çmuara bakri, argjendi dhe ari. Cilësia e mjeshtërisë së tyre, mjeshtëria dhe bukuria klasike vështirë se mund të arrihet nga ne meshkujt modernë, aq të avancuar teknologjikisht.

Nderimi i të parëve

Ne qëndrojmë përballë një varreze gjigante prej guri dhe ngremë mendimin brenda nesh për njerëzit në mijëvjeçarë të largët para nesh. Nuk ishin koprrac si ne, që ndërtojmë varreza që duhen pastruar pas disa brezash, eshtrat futen në një sënduk dhe pastaj prishen. Përkundrazi, paraardhësit tanë ndërtuan një memorial për mijëvjeçarë, përpara të cilit ne sot qëndrojmë me nderim. Ndoshta shumë prej nesh sot lind sërish ideja se nderimi i paraardhësve është një burim force për një popull, se secili që nderon paraardhësit e tij, gjithashtu matë madhështinë dhe rëndësinë e tij me shkopin e duhur matës.

Machine Translated by Google

Guximi dhe Forca

Ose mund të paraqes përsëri përshkrimin e shkrimtarëve romakë për fiset e para që hynë në historinë romake, Cimbri dhe Teuton. Ata ishin të mëdhenj, shumë të fortë dhe të bukur.
Sulmi i tyre ishte i vrullshëm dhe forca e tyre e pashtershme shkatërroi një ushtri romake pas tjetrës derisa ranë viktimë e gabimeve të paraardhësve tanë. Pastaj ata u mundën dhe u asgjësuan nga disiplina romake dhe rendi ushtarak.

Njohuri të Astronomisë

Unë mund t'ju ofroj një imazh paqësor. Kur ne sot shikojmë një hartë dhe vizatojmë vendbanimet e vjetra, shohim se ato formojnë një model harmonik shumë përtej asaj që shihet me sy të lirë. Ata u organizuan me një njohuri të paparë të astronomisë të patejkalueshme deri më sot. Ato u themeluan nga njerëz me nderimin më të thellë për qenien hyjnore që krijoi këta yje si dhe tonat.

Plugu më i vjetër

Një shembull tjetër paqësor është parmendja, arma më e vjetër e popullit tonë, që dihet se është tërhequr në tokën tonë pesë mijë vjet më parë me një rregull të paparë, të arsyeshëm të kultivimit, duke përfshirë rotacionin e të korrave.

Ne dëshirojmë të kujtojmë dhe theksojmë se parmendën nuk e kemi marrë nga të tjerët, por se romakët kanë adoptuar parmendën e përmirësuar nga paraardhësit tanë gjermanë.

Alfabeti

Një shembull i fundit është alfabeti Runik, nëna e të gjitha simboleve të shkrimit për ndoshta shumicën e njerëzve. Paraardhësit më të hershëm të popullit arian/gjerman e konceptuan dhe e krijuan me vetëdije. Kemi ende disa ekzemplarë nga parahistoria që mendohet se janë gëlltitur nga natyra, përkatësisht shkrimi i shkëmbit. Ne e dimë se Karl Frank mblodhi shkrime të tjera të panumërta, por djali i tij hebre Ludwig i devotshëm në bashkim me një kishë intolerante i dogji pothuajse pa përjashtim.

Historia e torturuar e popullit tonë

Ky ishte, përmbledhur shkurt, Folkulli ynë.

Por kur shikojmë historinë e këtij populli, shohim për 2 000 vitet e fundit historinë më të munduar që një popull - i bekuar me të gjitha dhuntitë e shpirtit dhe trupit - mund të ketë pasur.

Machine Translated by Google

Ne bëjmë pyetjen e madhe pse?

Edhe këtu, dëshiroj të kufizohem vetëm në disa shembuj nga të shumtët, në mënyrë që më pas të tentoj një përgjigje.

Hermann Cherusker

Çlirimtari i Gjermanisë nga sundimi romak ishte, siç dihet, Hermann Cherusker. Ai u vra nga njerëz të fisit të tij, të gjakut të tij, pasi vjehrri ua dorëzoi romakëve vajzën e tij, gruan e çlirimtarit.

Sekretari gjerman

Ju kujtoj shekujt e fundit të Perandorisë Romake. Bashkëpunëtori më i afërt i Cezarit ishte një burrë gjerman që organizoi Galinë për Romën. Që nga ajo kohë e tutje, shkëlqimi dhe madhështia e Perandorisë Romake u sigurua vazhdimisht nga krijimtaria gjermane, gjeniu i lidershipit gjerman, aftësia udhëheqëse gjermane dhe ushtria gjermane që i shërbente shtetit romak të kalbur dhe të dënuar racialisht kundër gjakut të tij.

Beteja e Dëshpëruar e Widukind

I referohem betejës së dëshpëruar të Widukind-it, e cila ishte e dënuar, sepse fisnikët e fisit të tij dhe të popullit të tij, njerëz të të njëjtit gjak, nuk mund të bashkoheshin dhe më vonë goditën me thikë dukën e tyre pas shpine.

Beteja e Alemanit

I referohem betejës së lartpërmendur të Alemanëve që humbi, sepse gjermanët kaq të lirë nuk mund të duronin shikimin e dukësve të tyre, burra të të njëjtit gjak, mbi kalë, sepse kjo do t'i bënte ata më të gjatë se të tjerët.

Luftërat Fshatare

Më në fund i referohem Luftërave Fshatare ku një luftë heroike u shoqërua me çrregullim të madh, copëtim dhe mungesë disipline. Dëshira e pastër dhe vizioni i konceptuar me mençuri për një shtet gjerman - të menduar nga mendjet më të mira të fshatarësisë -
u fundos në varr së bashku me kufomat e përgjakshme të gjermanëve të pashërueshëm, budallenj pas një beteje të humbur. Në fund mbeti vetëm dëshira tragjike dhe e mprehtë që nipërit të luftonin më me sukses.

Machine Translated by Google

Virtytet dhe gabimet tona

Sigurisht, një nga virtytet tona më të mira është vullneti ynë i fuqishëm për liri! Sigurisht, seleksionimi i gjakut tonë është gjaku më i mirë që është ruajtur edhe sot e kësaj dite si mirësia e racës sonë. Megjithatë, të dyja vetëm nuk janë vetëm nxitje dhe shtytje drejt madhështisë kulturore dhe luftës heroike, por edhe pengesa për krijimin e një shteti të madh të të gjithë gjermanëve dhe si rrjedhim edhe shkaku i të gjitha disfatave që kemi pësuar gjatë gjithë historisë sonë, shekull pas shekulli. .

Vlerësimi i tepërt i vlerës së gjakut po aq të mirë, të vetvetes krenare, e bëri të pamundur që një fisnik t'i bindet dikujt tjetër, që një dukë t'i qëndrojë besnik tjetrit, që dikush t'i nënshtrohet tjetrit. Njerëz gjermanë të të njëjtit gjak nuk u bënë të mundur kurrë udhëheqësve dhe sundimtarëve të tyre - që pa dyshim ekzistonin, nga Widukind te Florian Geyer - të krijonin një shtet gjerman. Në analizën e fundit perandori pas perandorie ra në rrënim për shkak të këtyre gabimeve - perandoritë e gotëve, vandalëve, burgundëve, alemanëve dhe të tjerëve.

Kur gjermanët nuk mund të krijonin një shtet të bazuar në frymën gjermanike, gjermanët e tjerë i detyruan me një grusht poste të pranonin një shtet të bazuar në frymën e huaj - me gjakderdhje, lot dhe mjerim.

Çdo herë shohim të njëjtën histori: mosbindje, mosnënshtrim, nënvlerësim të armikut dhe dëshirë joreale për kushte për situata politike dhe faktorë që thjesht nuk ekzistonin. , Përsëri dhe përsëri një armik në çfarëdo forme na u përball, i cili llogariti ftohtë me realitetet e konfliktit politik në këtë tokë. Ai përparoi hap pas hapi dhe përsëri dhe përsëri na mundi - pavarësisht cilësisë më të ulët, gjakut inferior dhe kulturës më të varfër.

Faji ynë

Kështu ka populli ynë - ne duam ta konstatojmë këtë për ne gjermanët - kemi kaluar këtë rrugë të vështirë për 2000 vitet e fundit për fajin tonë.
Mos qortoni asnjë armik se na ka mundur dhe na ka kërkuar gjakun. Për ligjin e botës së paanë të Zotit, ligji i kësaj toke dhe ligji i kombeve nuk llogarit se kush do të thoshte mirë në zemrën e tij të madhe, përkundrazi vlen kush triumfon.

Shumë do të ngrenë në heshtje dhe me mëri pyetjen: Pse ky përcaktim i tmerrshëm i fajit dhe i gabimeve, pavarësisht nga të gjitha virtytet? A mund të kemi besim për të ardhmen?

Ne dëshirojmë që këtu lirisht dhe hapur të themi se asgjë nuk e forcon besimin tonë në të ardhmen e popullit tonë dhe të gjakut tonë, si fakti që, pavarësisht nga të gjitha gabimet dhe

Machine Translated by Google

me gjithë vuajtjet, populli ynë ende jeton dhe sot ka arritur sërish madhështi. Ne besojmë në fatin dhe në detyrën e gjakut tonë. Në historinë e dy mijë viteve të fundit, ne shohim jo vetëm humbjen dhe mjerimin, por rrugën drejt të mësuarit që është e nevojshme për ruajtjen tonë.

Rruga drejt bindjes

Shërbimi ndaj Kishës dhe Urdhrit Teutonik

Në fillim të këtij mijëvjeçari, në përputhje me urdhrin e kishës, pothuajse të gjithë djemtë jo të parëlindur të klaneve më të mira gjermane hynë në shërbim të kishës si priftërinj dhe zyrtarë të kishës. Shumë morën kryqin dhe shkuan në kryqëzatat e gjakut gjerman shumë larg në lindje në rërën e shkretëtirës. Disa nga këta kalorës kryqtarë u organizuan në urdhra të ndryshëm kalorësish si kalorës-priftërinj. Ata sollën me vete guximin gjerman, udhëheqjen gjermane dhe pakorruptueshmërinë gjermane.

Ata mësuan bindjen, nënshtrimin dhe autoritetin shtetëror - vetë edhe më i vjetër se kisha - në rendin e Kishës Katolike Romake.

Shteti i Frederikut II në Siçili

Ky urdhër kalorësi mori pjesë në krijimin e shtetit të parë modern, bazuar në parimet e administrimit të qeverisë dhe bindjes autoritare, që u themelua nga Frederiku II në Siçili. I mbushur me këtë njohuri, urdhri u transplantua në Lindjen Gjermane nga prifti-fisniku i mençur politikisht Hermann von Salza në gjysmën e parë të shekullit të 13-të. Atje themeloi shtetin gjerman të rendit në lindje, aq të njohur për ju.

Shteti i Rendit Teutonik në Prusinë Lindore

Për herë të parë atëherë ishte e lehtë të futej bindja në gjermanisht
territori. Krahas sundimit absolut të fesë së krishterë erdhi edhe fakti që kalorësit e gjakut më të mirë gjermanë nga pikëpamja racore - burra nga klanet më fisnike dhe të dëshmuar në luftime - formuan një klasë sunduese mbi njerëzit dhe gjakrat e përzier racialisht që nuk ishin të barabartë me popullin tonë. Vlerat e arritjeve dhe personalitetit qëndronin pranë bindjes ndaj kishës.

Ushtria Prusiane

Nga kjo Prusi Lindore, që u mor nga Zgjedhësit e Brandenburgut si mbretër të Prusisë, parimet e organizimit të administrimit, të pastërtisë dhe mbi të gjitha të bindjes së pakushtëzuar u miratuan nga Prusia. Ushtria prusiane me mercenarët e saj u bë brenda Gjermanisë shkolla e parë e madhe e disiplinës absolute. Në atë kohë kjo disiplinë nuk bazohej vetëm tek më fisnikët

Machine Translated by Google

motivet e shpirtit njerëzor, në të vërtetë në shumë raste mbi fuqinë e më të fortit, shtetit, mbi arin dhe jetesën dhe mbi frikën nga kamxhiku i rreshterit.

Prusia e Fritzit të Vjetër

Kjo vazhdoi për një kohë derisa një shpirt heroik, mbreti i madh prusian, Old Fritz, udhëhoqi këtë ushtri të disiplinuar në tre luftëra të mëdha. Është ndoshta e vërtetë që edhe në betejat e fundit të Luftës së tretë Silesiane, oficeri prusian, i stërvitur pa mëshirë për bindje në korpusin e kadetëve, qëndronte me kamxhikun e tij pas musketierit. Megjithatë, kjo bindje ishte fisnikëruar tashmë nga dashuria për udhëheqësin, nga dashuria për atdheun prusian në zhvillim, nga nderi për të qenë në gjendje të jesh jo thjesht një mercenar, por një hero i kësaj ushtrie heroike prusiane. Për herë të parë dëgjohet një melodi në këtë bindje të pakushtëzuar: le të jemi fëmijë të mirë të vendit tonë.

Luftërat e Çlirimit

Hapi tjetër, pas një disfate të tmerrshme, erdhi me Ushtrinë Popullore të luftërave çlirimtare të viteve 1812-1815. Djali borgjez dhe studenti tashmë ndiheshin të nderuar që ishin në gjendje të shërbenin me bindje vullnetare si milicë dhe si ushtarë në ushtrinë prusiane. . Më pas historia vazhdon me hapa më të shpejtë. Gjithnjë e më shumë, konceptet e lirisë dhe të nderit, si dhe të bindjes, i afrohen njerëzve.

1864, 1866

Sleswig-Holsteiners, bavarezët, vortembergerët dhe gjermanët e tjerë të jugut janë popuj liridashës që kanë jetuar në tokat e tyre që nga kohërat më të hershme. Zhvillimi i tyre ishte i ngjashëm në shumë aspekte dhe jo gjithmonë i drejtë. Por, me ushtrinë e kësaj shpirti, Prusia jo vetëm që mundi t'i pushtonte dhe t'i mposhte ato në 1864 dhe 1866, por mund t'i fitonte ata së brendshmi për urdhrin dhe bindjen e
Rajhut Gjerman dhe t'i integrojmë me bindje të brendshme.

Lufta Botërore

Historia përparon edhe gjysmë shekulli në Luftën Botërore. Nderi, liria dhe bindja janë afruar edhe më shumë. Dy milionë gjermanët më të mirë raportuan jo vetëm për luftën për liri, por edhe me po aq dëshirë shërbimin në urdhrin e organizatës më të mirë, të ushtrisë gjermane.

Për katër vjet e gjysmë ishim të falsifikuar. Tani përsëri, fati tregoi se ne ende nuk kishim mësuar gjithçka. Fati ua tregoi atyre që duhej të komandonin. Ata shpesh e harruan atë bindje përfundimtare në kohën e gjyqit përfundimtar, më të vështirë - kur kurorat, simbolet dhe shenjat e jashtme të autoritetit shtetëror zbehen në nevojë, baltë dhe mjerim -

Machine Translated by Google

do t'u jepen udhëheqësve të tyre vetëm nga një popull i të njëjtit gjak. Edhe atëherë, ajo vjen vetëm nëse nderi, liria dhe bindja qëndrojnë në harmoni. Ai u tregoi atyre që duhej të binden se çdo mosbindje, edhe nëse duket e justifikuar nga nderi i plagosur dhe gjoja liria e cenuar, godet gjithmonë zotërinë e vet. Është një shkelje e besnikërisë, mëkati i parë i etërve, dhe e zhyt gjakun e vet dhe rrjedhimisht njeriun e pabindur në humnerë.

Fyhreri dhe Nacional Socializmi

Tashmë shkolla - me shpresë e fundit - e rrugës sonë drejt bindjes filloi për popullin tonë gjerman, i cili po ndahej nga afër. Fati na dërgoi Fyhrer-in.
Vetë një ushtar i bindur i ushtrisë së madhe gjermane, ai mbajti të gjithë dijen për lirinë, nderin dhe vlerën e gjakut të popullit tonë dhe na mori në shkollën e tij. Në pesëmbëdhjetë vjet luftë dhe fitore ai stërviti fillimisht disa, pastaj gjithnjë e më shumë njerëz që e donin më shumë lirinë, përzgjedhjen e gjakut gjerman më luftëtar, si Nacional Socialistë. Më lejoni të përcaktoj sot këtë koncept: Si burra që janë bartës të vetëdijshëm të vlerës së racës dhe gjakut tonë, të cilët njohin gjakun parakusht më të domosdoshëm për kulturën dhe madhështinë. Në të njëjtën kohë ai ndezi flakët e vullnetit për liri dhe nder edhe ndër më fanatikët, duke u dhënë atyre edhe më shumë energji dhe akoma më shumë vullnet të papërkulur. Më në fund, ai lidhi forcat e vlerës së barabartë të gjakut, vullnetin e fuqishëm për liri dhe një ndjenjë nderi të ndjerë shumë thellë me një bindje vullnetare - dhe për rrjedhojë edhe më të detyrueshme.

që buron nga gjaku, nderi dhe dëshira për liri.

Unë besoj se mund të shikohet përsëri me këto sy historinë gjermane dhe rrugën e vetështaktuar të vuajtjeve të popullit tonë. Ai zbulon një qëllim sipas ligjit të përjetshëm e të mirë të kësaj bote. Ky është në të njëjtën kohë një tregues dhe një detyrim. Populli ynë nuk qëndron në fund, por në fillim të misionit të tij dhe të detyrës që i është dhënë mes njerëzve të kësaj bote.

Schutzstaffel

Tani vij në vetë Schutzstaffel. Është pjesë e kësaj Partie Punëtore Kombëtare Socialiste Gjermane të krijuar dhe trajnuar nga Adolf Hitleri. Brenda lëvizjes së Führer-it, ajo ka marrë detyrën e saj të veçantë për mbrojtjen e Rajhut brenda.

Krijimi i Schutzstaffel

Fyhreri nxori urdhrin për krijimin e Schutzstaffel në 1929 dhe një tjetër në 29 janar për të zgjeruar këtë formacion. Ishte e qartë për ne në 1929 se ky Schutzstaffel mund të përmbushte detyrën e tij vetëm nëse bazohej në shkallën më të lartë në parimet dhe udhëzimet e vendosura nga Führeri i lëvizjes si dhe në virtytet e indoktrinuara në të.

Machine Translated by Google

Njohuri për vlerën e gjakut dhe përzgjedhjen

Udhëzuesi i parë ishte dhe është për ne njohja e vlerës së gjakut dhe seleksionimi. Ky parakusht ishte i vlefshëm në vitin 1929 dhe do të jetë i vlefshëm për sa kohë të ketë një Schutzstaffel.

Ne vazhduam si një kultivues që dëshiron të pastrojë një lloj të vjetër e të mirë që është bërë i përzier dhe i degraduar. Së pari, ai viziton fushën për të ashtuquajturën përzgjedhje të farës.
Fillimisht, në bazë të karakteristikave të jashtme, ne refuzuam ata njerëz që mendonim se ishin të papërdorshëm për ndërtimin e Schutzstaffel.

Përzgjedhja u përqendrua tek ata që iu afruan më shumë idealit fizik të mashkullit kryesisht nordik. Karakteristikat e jashtme si madhësia dhe pamja racore luajtën dhe vazhdojnë të luajnë një rol.

Nuk më duhet t'ju them se ky proces u përmirësua dhe u shtrëngua me kalimin e viteve, ndërsa fituam përvojë. Ju kërkoj gjithashtu të jeni të bindur se kemi qartësi të plotë që kjo përzgjedhje nuk mund të ndalet kurrë. Vit pas viti, kërkesat tona bëhen më të rrepta pasi higjiena racore e Gjermanisë dhe kuptimi në rritje i gjakut dhe mbarështimit lartëson njerëzimin gjerman.

Kërkesat për pasardhësit tanë në njëqind e më shumë vjet duhet të kërkojnë shumë më tepër nga individi sesa mund të ndodhë sot. E dimë gjithashtu se përzgjedhja në bazë të karakteristikave të jashtme - sot e bërë me gjenealogji dhe ekzaminime - mund të jetë vetëm kriteri fillestar, i pari. Gjatë gjithë viteve të jetës në Schutzstaffel ky proces përzgjedhjeje duhet të vazhdojë. Kjo duhet të pasohet nga eliminimi i atyre që janë të papërshtatshëm për ne për shkak të karakterit, fuqisë së vullnetit apo emocionit dhe rrjedhimisht gjakut.

Nëpërmjet ligjeve që i kemi dhënë vetes, dëshirojmë të sigurojmë për të gjithë të ardhmen që jo çdo bir i një familjeje SS, i regjistruar në librin e klanit të SS, të bëhet kandidat për SS ose madje të pretendojë të drejtën për t'u bërë burrë SS. Ne dëshirojmë të sigurohemi që gjithmonë vetëm disa nga djemtë e këtyre familjeve të pranohen nga ne si SS. Përzgjedhja dhe qarkullimi i gjakut i gjakut më të mirë të mbarë popullit duhet
ndodhin vazhdimisht në Schutzstaffel. - Kjo është ajo që duhet të them tani për tani për parimin e përzgjedhjes.

Machine Translated by Google

Vullneti për liri dhe shpirti luftarak

Udhëzuesi dhe virtyti i dytë që ne përpiqemi të promovojmë në Schutzstaffel si karakteristikë e përjetshme e tij për të gjithë të ardhmen është vullneti për liri dhe shpirti luftarak.

Testet e arritjeve

Ne kemi pasur gjithmonë ambicie për të qenë më të mirët në çdo luftë dhe në çdo pozicion. Ne kënaqemi me çdo njeri dhe çdo formacion, arritjet dhe shpirti luftarak i të cilit barazojnë ose tejkalojnë tonat. Për të gjithë ata që janë të barabartë me ne është një fitim për Gjermaninë. Ai është gjithashtu dëshmi për ne se kishim shumë pak energji dhe se duhet të dyfishojmë përpjekjet tona për të pastruar vullnetin tonë për të luftuar dhe për të ngurtësuar ngurtësinë tonë kundër vetvetes.

Shkolla më e vështirë - që secili prej nesh duhet të ndjekë gjithë jetën - dhe testet e arritjeve - që secili prej nesh duhet t'i kalojë vit pas viti - sigurojnë që të vendoset guximi dhe shpirti luftarak i çdo individi, mbi të gjitha i korpusit drejtues. në provë përsëri dhe përsëri. Këto teste vjetore do të mbrojnë njëkohësisht nga vetëkënaqësia në radhët tona që shpesh është bërë një kërcënim vdekjeprurës për popullin gjerman.

Për më tepër, një komunitet që kërkon arritje fizike dhe vullnetare në intervale të rregullta deri në pleqëri do të mbetet i thjeshtë. Në planin afatgjatë, ajo automatikisht do të refuzojë gjërat që mund të jenë vërtet të mira për një jetë të rehatshme, por që dobësojnë forcën tonë për Gjermaninë dhe që mund të minojnë shpirtin luftarak.

Besnik dhe Nder

Udhëzuesi dhe virtyti i tretë që është i nevojshëm për zhvillimin dhe thelbin e Schutzstaffel janë konceptet besnikëri dhe nder. Ato janë paraqitur në dy deklarata. Një deklaratë na është dhënë nga Führeri: "Nderi im është besnikëria!" Tjetra vjen nga e djathta e vjetër gjermane: "I gjithë nderi vjen nga besnikëria".

Shumë gjëra, ne i mësojmë njeriut SS, mund të falen në këtë tokë, por një gjë kurrë, pra pabesia. Kushdo që thyen besnikërinë ndahet nga komuniteti ynë. Sepse besnikëria është çështje e zemrës, asnjëherë e mendjes. Mendja mund të rezistojë. Kjo është shpesh e dëmshme, por kurrë e pakorrigjueshme. Por zemra duhet të rrahë gjithmonë njësoj. Nëse ndalon, njeriu vdes - ashtu si vdes një popull nëse thyen besnikërinë. Këtu nënkuptojmë besnikërinë e çdo lloji: besnikërinë ndaj Führer-it dhe rrjedhimisht ndaj popullit gjerman/ gjerman, vullnetin dhe llojin e tij; besnikëri ndaj gjakut, ndaj të parëve dhe nipërve tanë; besnikëri ndaj klanit tonë; besnikëria ndaj shokut; dhe besnikëri ndaj ligjeve të pakundërshtueshme të mirësjelljes, pastërtisë dhe kalorësisë. Nuk mëkatohet vetëm ndaj besnikërisë dhe nderit nëse

Machine Translated by Google

dikush në mënyrë pasive lejon që nderi i tij ose i Schutzstaffel-it të njolloset. Ai mëkaton kundër tij mbi të gjitha nëse nuk respekton nderin e të tjerëve, nëse tallet me gjëra të shenjta për të tjerët ose nëse nuk ngrihet në këmbë, burrërisht dhe me dinjitet, për të munguarit, të dobëtit dhe të pambrojturit.

Bindja

Udhëzuesi dhe virtyti i katërt i vlefshëm për ne është bindja, bindja e pakushtëzuar që buron nga vullnetarizmi i lartë, nga shërbimi në botëkuptimin tonë. Ne jemi të gatshëm të bëjmë çdo, absolutisht çdo sakrificë krenarie, nderi të jashtëm ose gjëra të tjera që janë të shtrenjta dhe të çmuara për ne personalisht. Kjo bindje nuk heziton as edhe një herë, përkundrazi ajo ndjek pa kushte çdo urdhër që vjen nga Führer ose nga ndonjë epror i duhur. Kjo bindje heshti në periudhën e luftës kur vullneti për liri donte të bërtiste. Kjo bindje kërkonte ndjesi vigjilente drejtuar armikut - pa lëvizur asnjë gisht, përveç nëse urdhërohej ta bënte këtë. Kjo do të thoshte gjithashtu bindje të pakushtëzuar në sulm, edhe nëse ai ndoshta ndjente në zemër se nuk ishte në gjendje ta bënte këtë.

Ne jemi mjaft të sinqertë saqë nuk pretendojmë se secili prej nesh, deri te njeriu i fundit, i ka kuptuar plotësisht të gjitha këto ligje. Por ne besojmë se mund të themi se në pjesën më të madhe Schutzstaffel është mbledhur në gjashtë vitet e fundit sipas këtyre ligjeve, se është ndërtuar mbi to dhe se jeton sipas tyre. Ne e dimë se duhet të thithim gjithnjë e më shumë nga këto virtyte çdo vit, duke i bërë ato pronë të vetëkuptueshme të çdo njeriu SS. Jemi të bindur se vite më pas, herët a vonë, sa herë që fati të vendosë dhe brezi i parë i këtij Schutzstaffel të mos jetë më, ne do të mund t'i përcjellim këto virtyte si një trashëgimi të plotë dhe si traditën më të mirë për ata që bëhen SS. - Burrat pas nesh.

Ligji për martesën

Në përputhje me këto udhëzime dhe virtyte, ne i kemi dhënë vetes ligje dhe kemi krijuar jetën e komunitetit tonë dhe kemi vendosur rrugën për të ardhmen e largët. Ligji i parë u krijua në vitin 1931 si ligji SS që kërkon lejen e martesës dhe fejesës për çdo burrë SS. Ne i kemi nxjerrë pasojat

nga njohja e vlerës së gjakut. Ne e dimë se do të ishte e kotë të mblidhnim burra të përzgjedhjes racore pa menduar për klanin. Ne nuk duam të bëjmë gabimet e ushtarit dhe organizatave të tjera mashkullore që mund të qëndrojnë me shekuj, por më pas të zhduken, sepse mungon rrjedha e gjakut e mbarështimit dhe tradita e klanit. Ne e dimë me bindjen më të thellë se një komunitet mund të arrijë të tregojë rrugën drejt së ardhmes vetëm nëse ka nderim për paraardhësit deri në kohët më të hershme dhe nëse jeton me bindjen për origjinën e përjetshme të popullit. Ne e dimë se vetëm kur njohja e gjakut interpretohet si një trashëgimi e shenjtë - dhe se një klan racialisht i pastër

Machine Translated by Google

duhet të kalohet - një garë dhe një popull mund të kenë jetë të përjetshme. Ne jemi të përshkuar nga bindja se vetëm brezi që është shtruar midis paraardhësve dhe pasardhësve, kap masën e duhur për detyrën e tij dhe për detyrimin e tij dhe imtësirën e vetvetes, të vdekshme të individit.

Fitorja e Fëmijës

Kemi mësuar se vetëm njeriu me këtë bindje e mëson modestinë edhe në kohë suksesi dhe shmang gabimet e besimit të tepërt dhe arrogancës. Po kështu, vetëm burra të tillë mund të përballojnë kohët e shqetësimit më të madh me të njëjtën qetësi të hekurt që treguan në kohët e fatit, duke jetuar në thjeshtësinë spartane. Ne u mësojmë njerëzve tanë SS - përtej ligjit të martesës dhe zgjedhjes së duhur të bashkëshortit - se e gjithë lufta jonë, vdekja e dy milionëve në Luftën Botërore, lufta politike e pesëmbëdhjetë viteve të fundit dhe zgjerimi i Wehrmacht-it tonë për të mbrojtur kufijtë tanë, do të ishin të gjitha të kota dhe të kota, nëse fitorja e shpirtit gjerman nuk pasohet nga fitorja e fëmijës gjerman.

Ne e kemi bërë një nga detyrat tona të bëjmë më shumë sesa të flasim, në vend që të vazhdojmë me vepra dhe shembull në radhët tona. Ne sot dhe në të ardhmen do t'u bëjmë përshtypje burrave tanë se njeriu më i shenjtë dhe më i vlefshëm i popullit tonë është nëna që është e ndërgjegjshme për detyrën e saj të shenjtë dhe se fëmija gjerman është gjëja më e çmuar.

Ligji i Nderit i Njeriut SS

Një tjetër ligj i vendosur nga SS më 9 nëntor 1935, se çdo SS ka të drejtën dhe detyrën të mbrojë nderin e tij me armë. Ligji përcakton njëkohësisht se kush është SS-burrë në kuptimin e urdhrit SS. Çdo anëtar SS duhet të shërbejë si praktikant për 1 14 vjet, t'i japë betimin e tij SS Führer-it, të kryejë me nder shërbimin e tij të punës dhe shërbimin e Wehrmacht dhe të jetë së paku 21 vjeç. Më pas ai paraqitet me kamën SS dhe pranohet në urdhrin SS si një njeri i plotë SS. Secili prej nesh është një burrë SS, qoftë i regjistruar, oficer apo Reichsführer.

Ne ia kemi dhënë vetes këtë ligj nderi, sepse jemi të bindur se vetëm njeriu që e di se një ditë kudo mund të merret në llogari për çdo vepër dhe fjalë të tij, do të kuptojë kuptimin përfundimtar të komunitetit tonë dhe do të mësojë t'i shërbejë popullit të tij si një ushtar i paqortueshëm, i pastër i jetës. Sepse ky ligj nderi e detyron atë të ruajë nderin e tij ashtu siç kërkon që të tjerët ta respektojnë atë. Ajo imponon parimin, mirësinë dhe bujarinë ndaj shokëve, bashkatdhetarëve dhe bashkëqytetarëve të tij si detyrë.

Tani mund të mbaj qëndrim për disa probleme. Së pari: Në një broshurë me titull “50 pyetje dhe përgjigje për njeriun SS”, pyetja e parë është: “Cili është betimi juaj?”

Machine Translated by Google

Besimi në Zot

Përgjigja është: “Ne ju betohemi, Adolf Hitler, si Fyhrer dhe Kancelar i Rajhut Gjerman, besnikëri dhe guxim. Ne ju premtojmë juve dhe eprorëve të caktuar nga ju bindje deri në vdekje. Pra, na ndihmo Zoti!”

Pyetja e dytë është: "Pra, ju besoni në një Zot?"

Përgjigja është: "Po, unë besoj në një Zot!"

Pyetja e tretë është: "Çfarë mendoni për një person që nuk beson në Zot?"

Përgjigja është: “Unë e konsideroj arrogant, megaloman dhe memec. Ai nuk është i përshtatshëm për ne.”

Ju kam informuar për këto tri pyetje dhe përgjigje për të paraqitur qartë qëndrimin tonë ndaj fesë. Të jeni të sigurt se nuk do të mund të formonim një trup të tillë të hekurt, nëse nuk do të kishim bindje dhe besim në një Zot që qëndron mbi ne, që na ka krijuar, atdheun tonë, popullin tonë dhe tokën dhe që na ka dërguar. Fyhreri ynë.

Ne jemi të bindur me devotshmëri se në përputhje me ligjet e përjetshme të kësaj toke ne duhet të qëndrojmë pranë çdo vepre, çdo fjale dhe çdo mendimi.
Gjithçka që mendja jonë mendon, gjuha jonë flet dhe dora jonë e kryen nuk ndalet me ekzekutimin e saj, përkundrazi është një shkak që do të ketë një efekt, një rrugë e pashmangshme që do të kthehet tek ne dhe populli ynë si bekim ose si një bekim. mallkim. Më besoni, njerëzit me këtë qëndrim nuk janë ateistë. Ne refuzojmë ta lejojmë veten që të shpifemi si ateistë - përmes keqpërdorimit të termit pagan - thjesht sepse ne si komunitet nuk përqafojmë një emërtim apo dogmë të caktuar ose nuk e kërkojmë këtë nga asnjë prej njerëzve tanë. Ne i lejojmë vetes të drejtën dhe lirinë për të tërhequr një vijë të qartë dhe të qartë midis veprimtarisë fetare/kishë/konfesionale dhe ushtrisë politike/botërore, dhe do të luftojmë ashpër çdo shkelje. Po kështu, ne u mësojmë njerëzve tanë -

me gjithë zemërimin e justifikuar dhe përvojat e shumta të këqija që populli ynë ka pasur në të kaluarën në këtë fushë - të respektojë gjithçka që është e shenjtë për çdo shok popullor - për shkak të arsimimit dhe bindjes së tij - pa asnjë fyerje në fjalë e në vepër.

Machine Translated by Google

Gjaku dhe dheu

Realizimin e dytë jua paraqes, fshatarë gjermanë, si Reichsführer SS që është vetë fshatar në gjak dhe në thelb. Koncepti i gjakut i përfaqësuar nga Schutzstaffel që në fillim do të ishte i dënuar me vdekje, nëse nuk do të ishte i lidhur në mënyrë të pandashme me bindjen për vlerën dhe shenjtërinë e tokës. Që nga fillimi zyra kryesore për racën dhe vendbanimin e ka vendosur konceptin "dheu i gjakut" në emër të saj në një formulim të ndryshëm, por me të njëjtin kuptim. Ju siguroj se nuk është rastësi që Udhëheqësi Fshatar i Rajhut i Rajhut Gjerman i përket SS prej vitesh dhe si Obergruppenführer është shefi i zyrës kryesore të kësaj race dhe vendbanimi. Gjithashtu nuk është rastësi që unë jam fshatar dhe që i përkas Këshillit Fshatar të Rajhut.

As fshatarët dhe as SS-të nuk i përkasin llojit të njerëzve që thonë në mënyrë të tepërt shumë fjalë të bukura. Mund të thuhet qartë dhe qartë se, siç ka qenë në të kaluarën, ashtu do të mbetet edhe në të ardhmen. Aty ku qëndrojnë fshatarët e Adolf Hitlerit, ata gjithmonë do të kenë Schutzstaffel-in në krah si mikun e tyre më besnik. Po kështu,
ne e dimë se aty ku qëndron Schutzstaffel i Adolf Hitlerit, fshatari gjerman qëndron në krah të tij si shoku dhe miku më i mirë. Kështu është sot dhe kështu do të jetë për të gjithë të ardhmen.

Shërbimi i Sigurimit dhe Policia Sekrete e Shtetit

E di që ka shumë njerëz në Gjermani që ndihen të sëmurë kur shohin këtë uniformë të zezë. Ne e kuptojmë këtë dhe nuk presim që të na duan të gjithë. Ne duhet dhe do të respektojmë të gjithë ata që e kanë të dashur Gjermaninë. Ata që kanë ndërgjegje të keqe ndaj Führer-it dhe kombit duhet të kenë frikë nga ne. Për këta njerëz ne kemi ndërtuar një organizatë të quajtur shërbimi i sigurisë. Si SS, ne ofrojmë edhe burrat për shërbim në Policinë Sekrete të Shtetit. Ne do të përmbushim vazhdimisht detyrën tonë për të qenë garantues i sigurisë së Gjermanisë brenda vendit, ashtu si Wehrmacht-i gjerman garanton mbrojtjen e nderit, madhështisë dhe paqes së Rajhut jashtë. Ne do të sigurohemi që kurrë më në Gjermani, zemra e Evropës, revolucioni hebreo-bolshevik i nën-njerëzimit të mos ndizet nga brenda ose nga emisarët nga jashtë. Ne do të bëhemi një shpatë xhelati e pamëshirshme për të gjitha këto forca - ekzistenca dhe veprimtaria e të cilave na dihet - në ditën e tentativës më të vogël, qoftë sot, qoftë në dekada apo në shekuj.

Bolshevizmi - Jo një fenomen bashkëkohor

I kthehem fillimit dhe dëshiroj të theksoj sërish se bolshevizmi nuk është një fenomen bashkëkohor që mund të debatohet jashtë ekzistencës ose të mendohet larg, sepse ne e dëshirojmë këtë. Ne e njohim atë, çifutin, popullin e përbërë nga mbeturinat e të gjithëve

Machine Translated by Google

popujve dhe kombeve të këtij planeti, mbi të cilët ka vulosur gjakun e tij hebre. Dëshira e saj është sundimi i botës, dëshira e saj është shkatërrimi, vullneti i saj është shfarosja, feja e saj është moszotësia dhe ideja e saj është bolshevizmi. Ne nuk e nënvlerësojmë atë, sepse besojmë në misionin hyjnor të popullit tonë dhe besojmë në forcën tonë të ringjallur sërish nëpërmjet udhëheqjes dhe punës së Adolf Hitlerit.

Schutzstaffel

Ne qëndrojmë dhe jemi rritur brenda këtij populli të ringjallur si Schutzstaffel, i themeluar me urdhër të Führer-it. Ndonëse sot u përpoqa t'ju përshkruaj organizimin, themelin dhe detyrën e SS-ve, askush nuk do të na kuptojë nëse nuk përpiqet përbrenda me gjak e me zemër. Nuk mund të shpjegohet pse ne, kaq të vegjël në numër, afërsisht dyqind mijë burra brenda popullit gjerman, e kemi këtë forcë brenda nesh. Nuk mund të shpjegohet logjikisht pse sot secili prej nesh që mban uniformën e zezë, pavarësisht se ku ndodhet, mbartet nga forca e këtij komuniteti tonë. Qoftë në shalën e një kali garash, gardh në palestër, shërbim si zyrtar, mbajtje gurësh si punëtor ndërtimi, mbajtjen e një zyre të lartë qeveritare, shërbimin si ushtar, krijimin e veprave të shpirtit gjerman ose qëndrimin në këmbë kudo si p.sh. një njeri, ndoshta i paparë.

Secili prej nesh e di se ai nuk qëndron i vetëm, por kjo forcë e paparë prej dyqind mijë burrash të betuar së bashku
i jep atij energji të jashtëzakonshme, ashtu siç e di se është përfaqësues i kësaj korpusi të zi të këtij komuniteti të tij. Ai duhet ta nderojë atë me arritjet më të mira në postin e tij. Kështu, ne mblidhemi dhe marshojmë në përputhje me ligje të pandryshueshme si një rend nacional socialist, ushtarak i njerëzve të vendosur nordikë dhe si një komunitet i betuar klanesh përgjatë rrugës për në të ardhmen e largët. Ne dëshirojmë dhe besojmë se nuk do të jemi vetëm nipërit e mbesat që luftuan më me sukses, por përtej kësaj paraardhësit e brezave të ardhshëm të nevojshëm për jetën e përjetshme të popullit gjerman/gjerman.

Machine Translated by Google